

2021.02.07.

Köszöntés: „Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága.” (Jn 8,12) Ámen

Ének: 460:1-3 „Amint vagyok sok bűn alatt...”
164:2 „Elménket, értelmünket...”
460:4-6 „Amint vagyok, vak és szegény...”

Előfohász: „Világosságom és segítségem az ÚR, kitől félnék? Életemnek ereje az ÚR, kitől rettegnék? ²Ha rám támadnak is a gonoszok, szorongató ellenségeim, hogy marcangoljanak engem, majd megbotlanak, és elesnek. ³Ha egy egész tábor jön is ellenem, nem fél a szívem. Ha háború tör is rám, én akkor is bizakodom.” (Zsolt 27,1-3) Ámen

Lekció: János evangéliuma 9,1-12 Lelkünk épülésére és hitünk erősödésére olvassuk Istenünk Szent Igéjét:

„Amikor Jézus továbbment, meglátott egy születése óta vak embert. ²Tanítványai megkérdezték tőle: „Mester, ki vétkezett: ez vagy a szülei, hogy vakon született?” ³Jézus így válaszolt: „Nem ő vétkezett, nem is a szülei, hanem azért van ez így, hogy nyilvánvalóvá legyenek rajta Isten cselekedetei. ⁴Nekünk – amíg nappal van – annak a cselekedeteit kell végeznünk, aki elküldött engem. Mert eljön az éjszaka, amikor senki sem munkálkodhat. ⁵Amíg a világban vagyok, a világ világossága vagyok.” ⁶Ezt mondta, és a földre köpött, sarat csinált a nyállal, és rákenete a sarat a vakon született ember szemére, ⁷majd így szólt hozzá: „Menj el, mosakodj meg a Siloám tavában” – ami azt jelenti: küldött. Az pedig elment, megmosakodott, és már látott, amikor visszatért. ⁸A szomszédok pedig, és azok, akik látták azelőtt, hogy koldus volt, így szóltak: „Nem ő az, aki itt szokott ülni és koldulni?” ⁹Egyesek azt mondták, hogy ez az, mások pedig azt, hogy nem, csak hasonlít hozzá. De ő kijelentette: „Én vagyok az.” ¹⁰Erre ezt kérdezték tőle: „Akkor hogyan nyílt meg a szemed?” ¹¹Ő így válaszolt: „Az az ember, akit Jézusnak hívnak, sarat csinált, megkenete a szememet, és azt mondta nekem: Menj a Siloámhoz, és mosakodj meg. Elmentem tehát, megmosakodtam, és most látok.” ¹²Megkérdezték tőle: „Hol van ő?” „Nem tudom” – felelte.”

Az Úr áldás legyen az Ő Igéje olvasásán, megtartásán és továbbadásán. Imádkozzunk!

Előima: Kegyelmes Istenünk az Úr Jézus Krisztus által!

Bűnbánattal jövünk eléd, mert hisszük, hogy saját erőnkől képtelenek vagyunk jót cselekedni. Szükségünk van ma is a Te kegyelmed és hűséged erejére, amely által felismerjük, hogy vannak részei az életünknek, ahol mi magunk is vakon járunk, nem ismerve vagy épp elhallgattatva Igéd szavát. Bocsásd meg nekünk, amikor nem magunkat helyezzük szent igéd nagyítótükre alá, hanem a környezetünkben élők irányába hamarabb felismerjük a vétket és a bűnt.

Kérünk, segíts hétköznapijaink terhétől elszakadni, s egyedül arra az ígére figyelni, amit hisszük, hogy képes erősíteni hitünket, és úgy építeni lélekben, hogy ne csak a fáradt részeit lássuk napjainak, hanem azokat az áldásokat is, amelyeket közeledben maradva megtapasztalhatunk.

Így imádkozunk olyan odafigyelésért, amely keresi a személyre szóló üzenetet. Imádkozunk az ígét olvasó testvéreinkért. Könyörgünk a családok egységéért, békességéért, testi és lelki egészségéért.

Terjeszd ki ránk Szentlelked erejét a város különböző pontján, és ha testben távol is egymástól, imáink hadd kössék össze gyülekezetünk tagjait úgy, hogy mindenkor az Úr Jézus marad a középpontban. Szólj hozzánk Urunk és áld meg közösségünket. Jézus Krisztusért kérünk hallgass meg minket. Ámen

Igehirdetés előtti ének: 164:3 „Dicsőségnek napfénye...”

Textus: János evangéliuma 9, 3

„³Jézus így válaszolt: „Nem ő vétkezett, nem is a szülei, hanem azért van ez így, hogy nyilvánvalóvá legyenek rajta Isten cselekedetei.”

Vasárnapot ünneplő keresztyén gyülekezet,
Szeretett testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Jézus tanítványai és a korabeli zsidóság úgy tartották, hogy a betegség és a testi fogyatékoság a bűn következménye. Ebben az ígerészben az a fő kérdésük, hogy ki követte el a bűnt: a szülők vagy a gyermek. A tanítványok azt a választ várták, hogy a szülők hátha annyira súlyos dolgok vittek véghez, hogy ez gyermekükben lett

megbüntetve, vagy azt, hogy már bűnben fogantatott, és előre tudta Isten, hogy a fiú vétkezni fog, és inkább előre megbüntette.

Jézus azonban nem az emberi gondolkodásra alapoz, amikor választ ad. Mert nem a betegség okán van a hangsúly, hanem annak értelmén és célján. Ez pedig az, hogy nyilvánvalóvá legyenek rajta Isten cselekedetei. Mert Ő az, aki magára vállalta mindnyájunk bűnét. Mindnyájunk vakságát, némaságát, süketségét és bénaságát.

Hiszen attól, hogy a tanítványok saját meglátásuk szerint keresik a válaszokat a vak még mindig vak marad, de nem ezen van a hangsúly. Olyan, mintha Jézus azt mondana, hogy ne hátra nézzetek már, hanem végre előre. Mert ha belefűlünk a múlt túlzott magyarázásába, akkor el van zárva előlünk az egészséges jövő.

S bár komolyan tudnánk venni Jézus tanítását, bárcsak minden visszafelé tekintő miatt, mi okból helyett a mi végett kérdés jövőbe tekintő várakozásával tudnánk továbbmenni előre, kérve, várva és munkálkodva azon, hogy Isten dolgai nyilvánvalókká legyenek!

S ha mi magunk is így tudunk tekinteni testi betegségeinkre, amiknek köszönhetően sokszor megállást parancsol Isten az életünkben, és gondolkodásra késztet, hogy értékeljük napjainkat, akkor talán még hálásak is lehetünk azért, hogyha meglátjuk Isten munkálkodását egy-egy betegség által is. Hiszen könnyű, úgy jönni elé, hogy semmi bajunk, jól megy dolgunk és különösebb terhek nem nehezdednek ránk. De az a hűség egyik jele is, amikor mélységeket járunk meg, betegségek diagnózisával szembesülünk, s az okok keresése helyett, rá tudok kérdezni Isten céljára. Hogy mit akar ezáltal is elvégezni, mire akar tanítani, mitől akar megmenteni vagy éppen hol akar látni.

Szinte ez egész életünkre nem okkal, hanem céllal kell tekinteni. Felismerve azt, hogy azért élek, hogy Istent minél jobban megismerjem. S, hogy az Ő cselekedetei nyilvánvalóvá legyenek rajtam is.

Kedves Testvérem! Istennek legfőbb dolga minden emberrel a megváltás. Istennek a legdrágább dolga az, amit Jézus halálával, feltámadásával és mennybemenetelével Szent Lelkének a földre való kitöltésével végzett és készített.

Vajon nyilvánvalóvá vált az Istennek ez a dolga mirajtunk? A megváltás?! A bűnbocsánat?! A Vele való teljes megbékélés?! A kegyelem által való megújulás?!

Tehát: Istennek ezek a dolgai nyilvánvalókká lettek-e bennünk? Láthatók-e, felismerhetők-e a különböző helyzetekben, a terhek viselése közben, a hétköznapi élet ezer gondja, baja közepette?

Ha úgy tudod látni a magad élete nyomorúságát, szenvedését, szomorúságát, félelmét, hogy ez azért van, hogy Istennek dolgai nyilvánvalókká váljanak benned azaz, hogy megmutassa Isten, hogyan viselje ezeket a terheket egy megváltott ember, akkor egyszerre értelmet nyer minden, ami eddig értelmetlen volt az életedben. Akkor kellőképpen tudod értékelni az eseményeket, mert tudod, hogy Isten dolgozik most benned és rajtad!

Így mekkora felszabadult, boldog érzés úgy végigtekinteni ezen az egész világon, a világ jelenlegi szenvedésén, küzdelmén, hogy Isten dolgozik, Isten munkálkodik valamit benne, és ha egyelőre alig-alig látszanak is a jelek, egyszer – tudjuk – nyilvánvalóvá válnak Istennek a dolgai.

Eljön az idő, amikor hálát tudok adni azért is, ami azelőtt fájt, mert kiderül, hogy éppen azok a fájdalmas és értelmetlen dolgok voltak az eszközök, amelyek által munkálkodott Isten, amelyek révén kibontakoznak, lelepleződnek, nyilvánvalókká lesznek Isten nagyságos dolgai!

Ezen a vak emberen ragyog fel Isten dicsősége.

Nincs értelmetlen élet, csak meg nem értett.

Akármilyen lelki mélységben is vergődünk, Jézus ezen az ígérészen keresztül is képes ránk mutatni és azt mondani, hogy Isten cselekedetei lesznek nyilvánvalóvá az életünkben. Mert az emberi élet célja nem önmagától és önmagában van, hanem Isten munkál ki benne azt, amit akar, általa és rajta.

Alakít türelem terén, békesség elnyerése terén, ha hajlandó vagyok odafigyelni mindarra, amit készít napról napra, hogy a vakon született ember történetén keresztül a mi lelki szemeink is megnyíljanak. S a kételkedés nélküli engedelmességnek így lesz meg a következménye. Felismerve Jézusban a gyógyulás forrását, mert a tisztulás egyedül általa van.

Hiába a jó cselekedetek, a fogadalmak, az ígéretek, a törvény betartása, el kell menni Siloám tavához megtisztulni, el kell fogadni Jézust, aki megtisztít minden szennytól. A vak számára az elküldés volt a hit próbája. János levelében így olvassuk:

Jézus Krisztusnak az Ő fiának vére megtisztít minket minden bűntől. Ha azt mondjuk, hogy nincsen bűn bennünk önmagunkat csaljuk meg és nincs meg bennünk az igazság. Ha megvalljuk bűneinket hű és igaz Ő, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden gonoszságtól. (1 Jn.1,7-9). Ez a vak hitt Jézusnak, elment, megmosakodott, és amikor visszatért látott.

Jézus ma is küld bennünket, és készít mindnyájunkat, felkínálja az Ő érettünk kiontatott valóságos vérét, hív bennünket, hogy megtisztítson, hogy elmenvén tőle látók legyünk, érzékenyebbek az Ő Igéjére. Hogy szét tudjunk nézni magunk körül családjunkban, munkahelyünkön, s gyülekezetünkben is, hogy ki az, akinek szüksége van Isten cselekedeteire, aki még mindig nem lát túl az okokon, s kimerül abban, hogy bűnei terhe alatt roskad miközben, olyan dolgok vannak elzárva előle, ami hálára indítaná.

Hiszem, hogy ma akik Isten Igéjét olvassuk céllal érkezünk meg lélekben az Úr elé, azzal a céllal, hogy mirajtunk is nyilvánvalóvá legyenek Isten cselekedetei akkor, amikor nyitott szívvel őszintén tudunk imádkozni, az Igében saját magunkat felismerni, vagy csak egyszerűen úgy megállni Isten előtt, mint akik a mai napért hálájukat hozzák, és újra odahelyezik életüket az élő Krisztus elé.

Kívánom látásunk javulását a lélek által, hogy amikor a világosság és a sötétség váltja egymást, akkor mi tudjuk azt, hogy a világosság gyermekei vagyunk, akik készek bűneiket megvallva Isten kegyelmébe kapaszkodva úgy élni, hogy közben felismerik, hogy a mindenható Isten munkálkodik az életükben, és megáldja minden lépésüket, amelyek Őtőle vannak elkérve, és az engedelmesség útján megtéve. Ámen

Utóima: Mindenható Atyánk az ÚR Jézus Krisztus által!

Hálásak vagyunk Neked Urunk a mai Igénkért. Olyan látást kérünk ma Tőled, amely észre tudja venni a Te akaratodat, hogy engedelmes gyermekeidként éljünk, és egyedül Neked szolgáljunk.

Adj olyan nemzedéket, amely tudja mi az elhívás, egy olyan népet, mely hitben jár. Amely, ha kell térden állva, imádságban kéri az ébredést, s felismeri Jézusban azt a Krisztust, aki bűneink bocsánataért életét adta.

Imádkozunk azért, hogy a kísértések idején mi magunk is meg tudjunk állni a gonosszal szemben, tudva azt, hogy Veled az oldalunkon képesek lehetünk leküzdeni minden akadályt.

Imádkozunk azokért, akik mélységeket járnak meg, használd fel Urunk betegségeinket, veszteségeinket és lelki nyomorúságainkat arra, hogy nyilvánvalóvá tessed a Te dolgaidat, hogy szent kezed erejével segítségünkre jössz, és a próbák ideje alatt is megerősítesz hitben.

Könyörgünk türelemért, békességedért és áldásaidért családjainkban és gyülekezetünkben. Imádkozunk a lelki vakokért, hogy te légy az, aki megnyitod a szemüket, adj olyan élethelyzeteket, amelyben megtapasztalják közelséged, s felismerik azt, hogy Te nemcsak voltál, teremtettél, és Fiadat adtad értünk, hanem ma is az az Úr vagy, aki a Szentlélek által arra munkálkodsz, amerre akarsz, és azokat a szemeket nyitod meg, amelyeket Te akarsz.

Így imádkozunk hívőkért és hitetlenekért egyaránt, megköszönjük a gyógyulásokat, de imádkozunk ennek a világnak a betegeiért is. Urunk, mint Orvos gyógyítsd ezt a világot. Őrizd meg az időseinket, az idősek otthonaink lakóit. Könyörgünk az otthon tanuló gyermekekért és tanáraikért. Mindenkor Te adj elegendő erőt, türelmet és békességet a tanuláshoz és tanításhoz.

Könyörgünk vigasztaló Szentlelked erejéért, amikor azokat a testvéreket hozzuk Eléd, akik a ránk következő hét folyamán szeretteiket kísérik utolsó útjára. Erősítsd az itt maradt családtagokat. Vigasztald őket, hadd tudják elfogadni a Te szent akaratodat.

Kérünk, hogy maradj velünk ennek a napnak a hátralévő részében, Te áld meg azokat a napokat, amelyek ránk várnak. Jézus Krisztusért kérünk hallgass meg minket. Ámen

Úri ima: Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok...

Áldás: „Ha megvalljuk bűneinket hű és igaz Ő, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden gonoszságtól.“(1Jn1,9)

Záró ének: 466:1-4 „Rád tekint már hitem...”